

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми, вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперника. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

Перенесенє мощей бл. п. Єпископа І. Сьнігурского.

Четвер 7-ого жовтня 1897 запише ся в історії Руси незатертими буквами. По раз перший віддай гостив того дня Перемішль в мурах своїх гостей з галицької і буковинської Руси так різних і в так великім числі. День той — буде одною з найкрасніших подій на рускій землі в теперішніх для неї тяжких часах. Русь пригадала собі імя свого колишнього Добродія і збігла ся з усіх майже кутів свого краю; розкрила могилу, добула домовину; зі слезами припала до неї і понесла її не приміром старинних Греків на конях і щитах, але у своїх серцях на віки, а на своїх раменах з кладовища перед той самий престол церкви, при котрім колись за життя покійний Еп. Сьнігурский слав горячі і щирі молитви за Церков і руский нарід; при котрім набирив сили, — любови — і жертви в користь Церкви і руского народа.

Раненько о 7. годині почало вже старе кладовище наповняти ся людьми. Кожний хто приходив тиснув ся до маленької чорним суцям обитої каплички, де на підвішенню стояла домовина, що крила в собі мощи бл. п. Еп. Сьнігурского; клякав кожний перед нею — молив ся горячо, а відтак востромяв свій взір у шклянну половину віка домовини; цілував її і зрошував рясними слезами, та чим скорше уступав на бік з похиленою головою і смутком на лиці, щоби зробити иншим людям місце, що так само прибували, щоби глянути на предорогі мощи колишнього свого Владики, вітця убогих, потішителя сиріт, покровителя молодіжки і народної музи — предтечу народної просвіти, відродителя руского слова і обряду — на мощи руского патріота. Явилися і євреї, щоби дати свідокство чеснотам покійного Владики; сивий мов голуб євреї держачи за руку внука сказав: „Я знав небишника, пам'ять про него, то пам'ять святая“. З кожною хвилиною росли громади народа. О 8. годині явилось більше як 200 святих мощей на кладовищі; за ними напливали зі всіх сторін делегації з вінцями. Перед 9. годи-

ною надїхали Владики, перемиский і станиславський, представителі всіх трьох капітул і знова більше як 200 нових святих мощей. Помежи святих мощей була ще маленька горсточка тих святих мощей, що ще їх бл. Еп. Сьнігурский ординував, — явив ся й один святий мощей, колишній любимець бл. п. Єпископа, котрому покійний першому позволив говорити проповіді по руски.

Розпочалась панахида при співі могутного, бо понад сотку голосів чисельного хору. На відгук жалісної пісні «Вічна пам'ять» уставив ся на дорозі в ряди некроглядний похід. Передом ступали братства з подальших і сусідніх приходів, за ними братство св. Николая з вінцем написаним: «Своєму основателю», далі школярі молодіж всіх перемиских шкіл, а за ними довжезні ряди делегатів руских інститутів, братств, парохій і громад.

Похід рушив; море світла і людських голів уявило ся. Перемішль не видав так величавого, хорошого, поважного і так значучого походу. Спокійним, поважним ходом двигнувся похід до катедрі. Тут зложено домовину на красно прибранім підвішенню, рясно освітленім і умаєнім всякими можливими цвітами. По уставленню домовини розпочав ся парастас, підчас котрого латинський єпископ читав Службу Божу. До рускої Служби Божої станув сам Преосв. Єпископ Чехович з отцем Туркевичем, архидияконом львівської капітули і кільканадцятьма святих мощей. Проповідь виголосив крилошанин о. Войтович. Проповідь була патріотичною, а в ній проповідник закликав всіх до спільного труду під прапором святих кат. Церкви, для добра руского народа, вказуючи на примір бл. п. Сьнігурского. По скінченні Богослуження знесено домовину з мощами Сьнігурского до підземної крипти, що криє ся під тамошною рускою катедрою. Домовину уставлено під самим великим престолом, святих мощей покрило її святих водою, а ще більше своїми і всего народа зібраного слезами, а жалісна пісня «Вічна пам'ять» залунала по раз останній.

Нарід почав виходити крутими хідниками з підземної крипти назад і став розходитись.

Святих мощей, відпоручники і члени хору зі-

брали ся в комнатах духовної семінарії, куди прибув і Преосвятий Еп. Чехович. Рад був сей щирій Владика угостити всіх зібраних так щож, коли брак відповідного поміщення станув на перешкоді. Преосв. в своїй піднеслій і щирій промові межи иншими дякував всім сердечно за участь в торжестві. При перекусці промовляв др. Савчак дякуючи духовенству, що здійснило думку перенесення мощей бл. п. Сьнігурского. Відтак промовляли ще отець Негребецький, о. Солтикевич і инші.

Не можна мовчки поминути, що в часі походу цілі ряди творили вінці. Ті, що ми годні були їх доглянути, були слідуєчі:

По вінці братства св. Николая, несла свій вінець перемиска «Зоря», товариство ремісничо-міщанське; на лентах вінця стояла напис: «Вітцю нищих і потішителя сиріт». За «Зорею» станула депутація «Соколів» зі Львова. Даліше усталив ся дівочий інститут з вінцем власної роботи з написом «Єпископу Йоану Сьнігурскому». Прекрасний вінець з незабудок з білими лентами несли три делегатки товариства «Руских жінок» зі Львова а межи незабудками і трояндами доглядна була напис: «Незабудому Владиці». Члени перемискої рускої Бурси несли вінець з написом: «Покровителю молодіжки Бурси св. О. Николая». Даліше усталили представителі перемиского «Бояна» з вінцем і написом на лентах: «Покровителю народної Музи». Вінець філії «Просвіти» з написом: «Просвітителью народа», і вінець «Бесіди» перемискої з написом «Великому Владиці» йшли один за другим. Вінець філії общества ім. Мих. Качковського мав напис «Предтечу народного просвіщення». Даліше йшли: вінець перемискої «Селянської Ради», вінець «Народної Торговлі» і довгий ряд селянських вінців. Три дівчата несли власними руками слетений вінець від читальні «Просвіти» в Поздичі. Даліше йшли вінці: від читальні «Просвіти» з Бикова (два: один з колося другий з барвінку), від читальні «Просвіти» з Нижанкович, від селян з Плешевич плетений з дубового листа, від читальні зі Святото, з Острова (під Ярославом); відтак депутація читальні «Просвіти» з Тучап; даліше вінці з написами: «Півецький інститут в Перемішлі», «Товариство взаємної помочи дяків Перемискої Епар-

3

Золота нам!

(Даліше).

Потреба тепер лиш прочитати американські дневники. Там повно в них байок, правдивих поглядів, наукових розвідок, принадних оголошень і образів — словом нічого як: гейже на Аляшку. Способом писання заморських дневників можна завсїгда убавити ся; є він більше галасливим і сильнішим від нашого. Борба о жите, котру мож всюди по улицах їх молодих міст доглянути знаходить свій відгук в шпальтах величезних дневників. Тут все величаве, навіть брак естетики, а вже дійсно гідним подиву, то американський поспіх. Кожний американець бажає всюди прибути скорше перед всіма. Ними не володіє боязнє перед конкуренцією а радше роблять они те з причини, щоби зайняти в посіданє як найбільші простори. То їх головна черта, і є дійсно ознакою величезности. Чи взяти сусідови кусник хліба з перед носа? Але де там тут розходить ся радше о новий хліб, тож ну-

же до загарбання нових просторів, Америка є прецінь досить просторою. І коли ми інтензивно бідніємо, Американці багатіють екстензивно. Європеець стремить туди, де вже є другі, Американець туди, де ще не було нікого. В тім то і різниця межии двома світами. О тридцять, о шістьдесят днів, о одну годину, о одну хвилину бути скорше від других, стало ся проблемою життя в новім світі. Там доперва розуміє ся значіне слова, що час є золотом. Не розходить ся також тільки о саме занятє пустого кавалка землі. Кусень землі над берегом до 500 стіп вільно кождому за сплатою приписаних податків взяти собі. Річ без властителя знаходить вкінці посідателя. Не мине много часу а все буде загарбане. Чи тоді устане вже рух? Ні він тоді доперва розпочне ся на добре. Тоді вже не буде ходити, хто має першу копальню золота, але хто стане першим інженером в копальнях, хеміком, першим пекарем, першим кравцем, шевцем, реставратором, ковалем, кушцем, аптекарем, лікарем, дневникарем, будівничим, адвокатом і продавцею тютюну. Всім ходить о першєнство. Потреби ростуть враз з масами населення. Вже утворила ся торговиця і виринула

спекуляція, а се всказує що є потреби, що мусить вирівнувати ся ціна, що мусять ладнати ся зносини з прочим світом. Треба будувати дороги, закладати телеграфи, спроваджувати всі знадоби до роботи, розуміє ся найновіші і найлучші. Потрібно динаміту і молотів до розбивання скал і моздрів до роздроблювання кварцу містачого в собі золото, як рівнож потреба цегол і желіза до будови. Вносять ся фабрики. Все йде скоро на великі розміри. Над Кльондикою нагромадилось людей, всамперед мужчин, відтак жінок а вкінці дітей. А ті хотять йти до церков, тож мусять прийти святих мощей. Здасть ся і школа, тож кличуть учителів. Воля поодинокого чоловіка мусить бути погамованою, так отже становлять ся закони з їх слугами. За дороги мости і за кожду потребу для загально-го ужитку віддану заводять ся податки з їх управителями. Для порядку і безпечности і власности стає сторожа. Аляшка не мала того всего перед тим, ба, Аляшці воно вже тепер того навіть за мало. Населенє Аляшки має свої питомі інтереси, она не може дозволити управляти собою, із внї, самостійною она бажає стати державою! Ще одна зьвізда на прапорі з'еди-

хії», «Великому покровителю церковних півців товариство дяків Епархії Станиславівської», «Незабутому Епископу Сьнігурському виділ Бурси в Станиславові», «Відродителю руского слова і обряду перемиський «Союз». Красний вінець з червоними лентами з написом «Владиці-патріоту товариство Просвіта» несли відпоручники виділу «Просвіти». Найбільший зі всіх вінців останній в ряді, був вінець «Дністра» з написом: «Владиці покровителю Народу». Далше йшла депутація читальні «Просвіти» з Кракова, по ній відпоручники Товариства ім. Мих. Качковського з прапором, відпоручники Ставропільського Інститута, Народного Дому і Галицько-руської Матиці. Був і вінець від родини покійного.

По вінцях ступав під проводом о. Кишакевича хор, а далше духовенство, відпоручники капітул і владики. Згадати належить, що за домовиною йшов ювіляр о. Юстин Желехівський, капелян покійного Еп. Сьнігурського, і ніс мантию владику, як носив її п'ятдесят літ тому.

Вечером відбув ся з тої нагоди концерт. Відчит про заслуги покійного Еп. Сьнігурського держав директор гімн. п. Цеглинський. Не згадуємо нічого про сей відчит, бо маємо надію, що Вп. прелегент невдовзі дасть нам спроможність оголосити его друком в нашій часописи. Дальші точки виповнили спів псалмів Бортнянського під діригентурою о. Копка і деклямації. Спів хору як і деклямація, панни Олійник, міщанки з Перемишля, випали зовсім удачно.

Публіка явила ся численно.

Перенесено мощи бл. п. Еп. Сьнігурського. А ділом тим довершила Русь віщі слова пророка: «З під могил добуду імена ваші (тих що трудили ся для слави Господа і на користь народу)» і поставлю їх на престолі». У крипті під церковним, катедральним престолом почитають незаутої памяти мощи покійного Епископа Сьнігурського, а імя его почитає і буде по віки почитати на живім престолі мільонів руских сердець. Памятала Русь евангелські слова: «Ідіже труп — там соберуть ся орли».

І Зібрали ся орли-Владики, орли-ереї, орли-пісклята з посеред великої громади руского народу, що піднімають ся — взбивають ся до свого божого і народного лету. Зібрали ся — щоби пожити ся багатю поживою, яку заставил ім. пок. Владика. А поживи такої — покріплення нам потреба, — тай ми нею пожили ся, — скріпили ся.

Рада державна.

Засіданє з 7. жовтня. Міністер рільництва предложив проєкт закону о утвореню рільничих товариств заводових. Посли д'Агенлі, Басеві і Ленасі поставили нагяче внесенє о утворенє другого сполученя межи Триєстом а Віднем. Пос. Сильвестер і тов. зложили нагяче внесенє, щоби закон о регуляції платні урядників війшов в жите з днем 1. січня 1898 р. По відчитаню сих внесенєх палата приступила до дальшої роз-

нених держав північної Америки. Стати державою се останній оклик. А если вже є держава тоді мусить она про себе і своїх людей і їх потомків подбати дальше. Сей образ не повстав він в фантазії, але так дійсно веде ся в теперішних часах.

Часописи з Сю-Чіти під днем 31. липня доносять: Настав рух, щоби після плану поділити Аляску на території. Внесено в тім згляді петицію до Конгресу. Застановлено ся вже і над граничним поясом Аляшки, усмотрено і у правителя тої нової держави в особі Жема Буга. Чи не виглядає то на байку? Хто-би про такі річи був перед трема місяцями балакав, сего безперечно назвав би був кум Онуфрій з Личакова кругом дураком. Кум сей остро судить о річах, котрих він не бачив або не міряв своїм ліктем, а проте о найбільше річах. А прецінь є події, перед котрими схилиє і він своє чоло; предовсім тоді, сли они на его ляді видають звук монети

(Конець буде.)

прави нас проєктом правительства в справінесеня помочи по причині елементарних нещастєх. В імени німецького сторонництва ліберального підніс посол Пергелт жалоби против правительства, «з котрим в слідуючім тижни поладить ся рахунки». Обговорював нужду в північних Чехах і жадав, щоби всі внесенє, дотичачі елементарних нещастєх, переказати спеціальній комісії зложеної з 48 членів. Від соціальних демократів говорив Шрамель підносячи, що «правительство осміляє з так безвистидним проєктом виступити в парламенті». Внесенє правительства се лиш пуста банька. Характеристично, що послы, християнські-соціали не виступають супротив негої не атакують правительства. Бернер: Они будуть голосувати за проєктом правительства. Бельоглявек: Та певно, бо так повідає жид Бернер. А він то фін-кінг-фу, жидок, що знає все. Шрамель: Християнсько-соціальні завсїгди накидують ся на сторонництва, що стоять їм в дорозі. Др. Шайхер: Соціал-демократи робять те саме. Шрамель: Християнсько-соціальне сторонництво повинно атакувати ся з тої причини, що оно в цілій своїй діяльності в дійсности не виступає в обороні люду. То сторонництво, котре перед народом инакше говорить, а инакше робить. Грегорі: Ви живете з гроша, запряцованого через бідаків. Шрамель: То ви живете з того! Грегорі: Ні, то ви! Шрамель: Прецінь з власної праці не потовітили би ви так гарненько. На се поветає великий крик межи антисемітами а соціал-демократами. Антисеміти кличуть: Де вам до роботи, ви на се за лїниві! Живете з жидівського гроша і поту робітників. Соціалісти не жалують і не звиняють ані одної відповіді в подібнім дусі. Грегорі (до соціаліста Бернера): Ти жиде, будь спокійний, стули п...! Феркавф: Ви, пане, є простак, без вихованя! Грегорі: Жид не є в силі мене образити! Феркавф: Вам пане, цілком не до лиця в парламенті, ви без вихованя, для вас віденьська рада мійська, то якраз місце! Грегорі: Ви пане не живете з крови робітників! Іро: (Шенериянець) Але-ж панове, та вже раз погауйте ся в тих безцільних лайках, по що себе взаїмно обкидувати зневагою! Феркавф: А може то бути, щоби там, де є Грегорі, не було зневаги? Ай, ти жиде, жиде, жиде! Феркавф: Люєгер повинен би знов взяти его за карк, щоби успокоїв ся! —

Робить ся знов великий галас летять розличні зневажливі оклики, Зближує ся Вольф до президиального стола і кличе: А то що, чому ви пане, президент, не перериваєте засіданя? Троха успокоїло ся. Шрамель почав дальше говорити: Цілком не потребує згадувати, як далеко антисемітам до якого-небудь вихованя і приличности. Найбільше простацький тон в міській радї віденьській, в соїмі а також і тут виходить із сторони антисемітів. З такими людьми, як Грегорі, не може приличний чоловік під ніяким зглядом полемізувати. Бельоглявек: А ви зараз мордували би! Найнтайфель: Вибивати вікна — то також ваше діло!

Шрамель: Соціально-демократичне сторонництво є різгою для капіталістичних уряджень. Оно присилувало буржоазію до мислення. Бельоглявек: Ціла соціальна демократія є найбільшою глупотою людей. Шрамель: Але тільки для тих людей, що походять від малп. Днесь вже є в північних Чехах хлопц, котрі повідають: Ані від правительства ані від більшоїсти не маємо чого надїятися. Найлучше буде, сли возьмемо цїпи і пічнемо бити (голоси: слухайте!). Сторонництва, котрі входять в склад більшости, стоять в службі капіталізму і кплять собі з люду. Віцепреде. Абрагамович прикликую Шрамля до порядку за те, що правительство внесенє назвав «безвистидними». Шрамель: Соціалісти не хотять, щоби їх діти йшли до святищеників на науку. Зі всіх сторін переривають бесідникови дальший хід бесіди: галас збільшає ся. Шрамель: Релігія не належить до школи. Релігія є річ приватна. Знова піднімає ся великий крик. Грегорі кличе: Лишає ся вже тільки вільна любов. Іро: То говорите ви, пане, про котрого є широко звїсна історія з содовою водою в осібній комнаті, в готели Вімбергера. (Треба пояснити, що жена Грегоріа дістала анонімний лист, в котрім писано єї, що Грегорі в «chambre separée» у Вім-

бергера обляв якусь жєнщину «содовою водою». Тож нїбито длятого крикнув і до него Іро: «Freie Liebe, Sodawasser beim Wimberger»). Грегорі: Повтори то ще раз, ти безвистидний болягузе, лайдаку, ти...! Іро: Покличу вас, пане, до відвїчальности деінде! Вереск доходить до небувалих розмірів. Із всіх сторін чути тільки крики. В палаті гуде як в млині. Предсідатель дзвонить без перестанку і старає ся промовити, але ніхто не може его зрозуміти. Чисте пекло. Грегорі вже не кричить а верещить до розпуку: До моєї жени писали ви, пане, анонімні листи. Хочете збурити мое супруже! Кіндерман: А то вже «красгранезіє» простацтва, кидати подібні слова. Такі простаки, як ви (антисеміти), тут не належать! Люєгер: Відповісьте, пане, за те, що сказалисьє тут. Грегорі: (до Кіндермана) Сли ви, пане, сейчас не замовкнете, то... Дальших слів Грегоріа не чути серед крику і загального заворушення. Іро тимчасом протиснув ся до трибуни предсідателя і правдоподібно повторив єму слова Грегоріа. Іро (до окруження): Сказав мені ти, тхіре, ти лайдаку (кидає ся до Грегоріа з затисненим п'ястком і кричить): Витну вам, пане, в лице! Не додержав Іро слова, бо в останній хвили перед виконанєм грозби хватив его Люєгер за руку і потягнув в противний бік. Тепер крики осягнули вже кульмінаційну точку. Все в руху. Президент перериває засіданє, але крики і загальне обуренє довго не утавали. Іро гестикуючи і кричачи сїв на крісло і закликав: Коли би ви, пане (до Грегоріа), не були тхірем, попробував би я шаблі. Що Баденьому стало ся — то і вас може подібати, але ви ся ховаєте — не пійдете, пане, на вістрє, ви є тхір, я віддам своє нагайкою на улици. Штробах: Тихо, та бо успокойте ся вже пане! В часі перерви засіданя більша половина послів не виходить з салі; антисеміти і соціалісти користаючи з перерви сварять ся дальше, аж гей; по якимсь часі настав спокій, бо помучили ся обі сторони. Віцепрезидент вернув на трибуну і отворив засіданє. Шрамель, серед безнастанних переривань із сторони антисемітів, забирає знов голос і обговорює поступованє з робітниками в добрах кн. Шварценберга.

Дальше забрав голос о. Шпондер, стояловщик і говорив о нагячих потребах Галичини, Бянкінї вперед по хорватски по тім по німецьки жалив ся на відносини в Дальмації зазначуючи, що Дальмація не має до тепер залїзниць, підчас коли Конго і Сибір вже їх мають. Розкошні говорив о елементарних нещастях, котрих жертвою упала Моравя. Др. Верцегнасі звертав увагу палати, що пристань в Монфальконє наслідком бігу ріки Ісончи є замулена. Тепер слїдувала банальна і напушиста бесіда дра Караїса о австрійськїм патріотизмі, і закінчив єї серед безнастанних переривань зі сторони Шенереріанців, окликом: «Найжє Австрія!» На що закликав Песлер: Най живє дільниця Леопольштадт! Тірк кликав до Караїса: Алеж пане, вам тільки до Хін поїхати, то ручу, що зістанете там найвисшим бонзою! Посол Караїс: Такі відговори, то ціле нещастє! На слова Песлера відповів Фіртль, що вони лицюють до слів уживаних в Карльстеатрі. Др. Караїс після думки Фіртля є зпід землі відгребаний репрезентант ліберального сторонництва. Наступили ще річеві спростованя: Люєгер остро скарпав соціалістів і Грегорі оповідав історію своєї незавидної судьби описуючи, як Шенереріанци чернили его перед жєною, посуджуючи его о віроломство і тяганє з підозріними дівчатами в готели Вімбергера — як то він від жінки терпів. Запевнив, що та ціла історія не виключаючи навіть «содової води» є чистою видумкою. Прикінци засіданя голосовано над тим, чи після пропозиції Пергелта — внесенє відносячі ся до полєгші в елементарних нещастях віддати спеціальній — чи, як проєктував Ададек, бюджетовій комісії. В поіменнім голосованю палата приняла 186 голосами против 155 внесенє за відосланєм до бюджетової комісії. Іро жадав вибрана комісії для удїлення нагани Грегоріови. Бо вправді Грегорі — говорив Іро — не може его образити, але образив палату. Грегорі, розуміє ся само через себе, зажадав того самого на Іра. Ставило ще кількох послів внесенє в справі елементарних шкід. Шенерер поставив нагя-

че внесені, щоб вибрати комісію, котра розслідувала би петиції, внесені против язикових розпоряджень. Цена поставив внесені домагаюче ся відшкодовання громади за поручений їм обсяг діланя. Віцепрез. Абрагамович дав пояснене на інтерпеляцію в справі служби парламентарної відповідаючи, що служба має добру платню і добре обходжене. Слідуюче засідане відбуло ся 8. с. м. а хід нарад був спокійний до пізної пори з полудня. На порядку деннім стояло перше читане проєкту до закона о зарадженю нужді за помочію державних фондів. Записало ся 35 бесідників, з того 20 бесідників против проєкту.

Вісти політичні.

На правіци через внесені Діпавлього все ще ферментує. Цілковитого порозуміння ще нема, але й нема на разі оправданих обав, що наступить перелом. Праса різно задивляє ся на теперішні відносини поодиноких сторонництв правіці до себе і до внесеня Діпавлього. Понятє Русинів о вартости для них внесеня Діпавлього в теперішній єго формі і о задивлюваню ся на него руских послів без огляду на їх сторонництв, ми вчера докладно зазначили „Reichswehr“ доносить, що минувшого четверга підприємимано на правіци проби до порозуміння, але розбили ся они о опір кат. сторонництва людowego. Комітет председателів клубів і комітет езекутивний зберуть ся з неділі, для докінченя організаційного статута і поставленя постулатів таких, що до которых існують певні різниці пересвідчень межи Молодо-чехами а кат. партією людогою. Після „D. Volksblatt“ внесені Діпавлього знаходять прихильників серед невеличкої горстки Молодочехів і серед партії Яворского в польскім колі. „Nar. Listy“ представляють такий образ: Часть Поляків думає про злуку з Німцями. Консервативні послы з більшої посілости держать ся Чехів. Сцисия межи Чехами а правительством по причині внесеня Діпавлього відсунена на далеку будучність. На засіданю репрезентатів більшої посілости чешкої виявлено пересвідчене, що сторонництво Діпавлього відлучує ся від більшости. Сторонництво молодоческе не відступить ані на крок від своїх основ. „Politik“ знов заповідає, що ледво чи довше як в 24 годинах рішуть ся квестия, чи дотеперішня більшість ще існує, чи ні. Принятє внесеня Діпавлього є неможливе, особливо із стороны Молодочехів. Переговори з правительством перервано, бо правительство не знає, чи більшість існує по стороні правіці, чи ні. „N. W. Tagblt.“ не надіє ся нічого надзвичайного, коли пише: Діпавлі своїм внесенем хотів звільнити ся від відвічальности перед німецькою людністю а рівночасно заасекурувати ся серед більшости. Знайдуть ся такі режисери, що цілу комедию поладять, а союзники штучно і позірно розлюзованої правіці погодять ся на добре. Опозиция не згодить ся на півредства а уміне ся о цілковите знесені язикових розпоряджень. Були голоси в прасі, що Діпавлі ставив внесені своє не для того, щоб поладити язикові квестії, але щоб повалити правительство. Супротив того застеріг ся в своїм листі до „N. fr. Presse“ сам Діпавлі а відтак відпер сей закид рішучо „Linzer Volksblatt“, котрий має з посольськими кругами ближні зносини.

В угорскім соймі заповіло правительство, що в перших днях слідуючого тижня внесе проєкти в справі угодової провізорії і просило щоб поладжено ті проєкти по комісіях з кінцем слідуючого тижня.

В Швайцарській раді звязковій проявляють ся стремленя антифранцускі. Двох членів ради зв. жадало, щоб Швайцария, котра задовжена у Франції на пів мільярда франків, увійшла в зносини з англійським капіталом, бо инакше Франція не уживаючи ні войска ні дипломатії зруйнує Швайцарию маневрами біржевими.

Франція занимає ся горячо уфортифікованем Візерти, воєнної пристани коло Тунісу. Над

морем стають форти, а до Тунісу вскорі піде залізниця.

Англія доконала кілька сьвіжих побід в Афганістані над збунтованими Афридами і то зробило вражінє. Емір Абдурраман, що передше сприяв Росії, видав тепер проклямацію, в котрій говорить, що Англії сприяє і уважав би війну з нею за велике нещастє.

Новинки.

— **Страшна секта.** Доносилисьмо вже нераз о секті, що ширить ся в Росії над Дністром, котрої прихильники живцем закопують ся в гробах. Тепер доносить Ст. Петербургская газета, що в Тернові коло Тирасполя викопано опять тіла сектарів. Найдено трупів: незвідної жєнщини, вісімнадцятилітної дівчини, селянина і єго шєстилітної доньки, а також инші трупи, котрих не можна було розпізнати. Ковалєв голова сектарів признав ся, що знав о намірі селянина і єго доньки, закопати ся в землю, однак не хоче подати місця, де находять ся тіла инших сектарів.

— **Посол перед судом.** Посол Среднявський, селянин, ставав недавно перед карним судом в Вадовицях обжалований о полишенє в недостаточнім перехованю набитого револьвера; револьвер сей лежав іменно в столику в незамкненій шухляді. Служниця пос. Среднявского в часі неприємности свого пана виняла дня 28. марта с. р. револьвер на верх, а незнаючи, що він набитий, так довго ним орудувала, аж револьвер вистрілив і убив служницю, Анну Маагай, на місці. Обжалований звиняє ся тим, що всі єго домівники знали, що револьвер набитий, а сховок сей був для него зовсім безпечний. Трибунал признав єму рацию і увільнив посла від вини і кари.

— **Віче 30 більших міст** в Галичині має відбутися у Львові в цілі нарад над увільненем додатків до податку, підлягаючих компетенції краєвого законодавства від податку особисто доходу, над зміною закона о престадії міст на цілі шкільні, против підвишеня податку від спиритусу, над законом будівляним, над розграниченем власного і порученого округа діланя і т. д. До участи в вічу постановлено запросити також репрезентацию Львова і Кракова.

— **Сєгорічні жнива** в Сполучених державах північної Америки випали світло. В пристани Балтіморє в 14 кораблів занятих самим ладанєм збіжа, а флота з 48 парівців, обладованих самим збіжем, находить ся в дорозі до Європи. Є се найбільше число кораблів, котрі колинебудь рівночасно виїхали з американських пристаней. Кождий корабель веде 50.000 до 150.000 бушлів збіжа. Взагалі в місяцю серпня вивезено до Європи понад 5 мільонів бушлів збіжа.

— **Студентки.** На філософичний відділ львівського університету вписало ся сими днями 16 молодих паннів, що мають всі потрібні свідочства, на підставі котрих міністерство дозволило їм вписати ся на університет. Они будуть учити ся історії, фізіології, математики і и. В більшій часті єуть то окінчені семинаристкы, що мають добрі свідочства. Тепер може студентки будуть пильніше ходити на виклади, як доси ходили...

— **Син бувшого міністра торгівлі,** Генрик гр. Вурмбранд, застрілив ся перед кількома днями у Відні, їдучи фіякром через місто. Був він студентом університету і служив тепер яко однорочний охотник при війську. Причиною самоубийства девятнадцятилітнього молодця мала бути нещаслива любов до одной учительки.

— **Електричний трамвай** спродав в вересні с. р. 158.683. білетів І. класу і 214.583 білетів ІІ. класу, а перевіз 373.266 осіб. Дохід виносив в тім місяці 20.161 зр. 4 кр. В вересні 1896 р. сума перевезених осіб виносила 343.123, а дохід виносив 18.380 зр. 33 кр. Дохід пересічний з 1 кілометра виносив в вересні с. р. 2.305 зр. а в р. 1896 2.129 зр.

— **Жєнщини на почті.** Заряд почт в Варшаві постановив приймати до почтових і телеграфічних бюр 75% жєнщин в відношеню до загалу урядників.

— **Торговля живим товаром.** Мошко Готліб родом з Медики, за лїнивий до праці, пустив ся на легкий гешефт. Виїхав до Угорщини а відтам вернув до Галичини і зачав розглядати ся за товаром. В Перемишлі пізнав ся з молодою дівчиною, котрій приобіцяв дуже поплатну службу за границею. Щоби уникнути однак чужого ока поліції, виїхав наперед до Ярославля, звідки обоє мали удати ся в дорогу. Тут однак же случайно приловив єго поліційний агент і арешту-

вав. — Оногді арештовано у Львові жидівку Кляру Друкель, підозрілу також о веденє торгівлі дівчатами і вивіз їх до Туреччини. В послїднім часі Друкєрова вивезла одну хорошу кільканайцятїлїтну жидівку Еллю Штербах за границю.

— **Самоубийство на Везувію.** З Неаполю пишуть під датою 20. вересня: Везувий від кількох днів вибухає. Лява струєю випливає з кратєру, що лежить о кількасот метрів понизше головного кратєру. Вчера один Німець вирушив сам, без провідника, на гору. Оглянувши головний кратєр, зійшов до низшого, кинув пулярес з грїшми і різні папєри в бухаючу чєлюсть, а відтак положив ся кілька метрів низше від плінучих потоків ляви, так щоб за кілька мінут єго досягла. Лежачи вистрілив з револьвера в серце і погіб на місці. Однак перєчислив ся, коли думав, що кипляча лява спалить єго тіло; в віддалєню одного метра від мертвого тіла змінила она нагло свій напрям. Кількох людей, котрі виділи се з далека, надбігли в саму пору, щоб мерця усунути. Помимо сильних старань не вєспіли доси довідати ся о імені самоубийника. Міг числити двайцять кілька лїт, був кріпко збудований і одїтий вибагливо. Через кілька днів мешкав в готєлю в Рєзінї.

— **Ріжні роди сьміху.** Париске письмо Ногосоре твердить, що є тільки родів сьміху, кілько самозвуків. Особи, котрих сьміх звучить як А, є щирі, несталі, любять галас і рух. Сьміх чєрез Е, означає меланхолійний або флєгматичний темперамент. О в сьміху означає благородність і відвагу характеру. Дїти і наївні сьміють ся чєрез І, є се знак натурї готової до услуг, повної чутя, але тривожної і вагаючої ся. Жєнщини білявки сьміють ся чєрез ІІ — додає автор того гороскону. Вкінці осіб, котрих сьміх звучить як У, треба уникати як зарази, бо то мїзантропи, скупарі і лукаві люди.

— **Ц. к. Дирекция залізниць** подає до відомости, що при ХІ льосованю облігацій першєнєства першої угорско-галицкої залізницї з емїсії 1887, відбутім в присутности ц. к. нотаря дня 1. жовтня 1897. вильосовано тягненєм серій числа: 54.001 до 54.225 т. є. 225 штук. Виплата номінальної квоти, тих вильосованих облігацій першєнєства емїсії 1897, наступить почавши від 1. сїчня 1898 за зворотом оригіналаних облігацій враз з всіми по тім терміні платними купонами і тальоном, належачими до вильосованої облігації. З днем 1. сїчня 1898 устає дальше опрєцєнтованє тих облігацій і длятого вартість купонів, бракуючих, платних по згаданим терміні потрутить ся при виплаті помінальної квоти.

З давнїйших льосовань зголошено до виплати до тепер числа: 10110, 14552, 37117 до включно 37124, 37150, 37151, 37152, 37166 до включно 37169, 40501 до включно 40505, 40639, 55011, до включно 55015, 55025, 55026, 55031, до включно 55034, 55036, 55093, 55096, 55097, 55111, 55112, 55113, 60626 до включно 60640, 60653, 60654.

— **На дві доби арешту** засудив яворівський суд графянку Маркилину Дємбїцку за обиду чєсти яворівского адвоката д-ра Гїбля, сповнену в часі виборів. Засуд є вже правосильний і графянцї прийдєсь посидїти.

ПОСМЕРТНІ Ж ВІСТІ.

О. Іларій Рейтаровский, сотрудник (чєрез 24 лїт) Успенської церкви у Львові, упокоїв ся по довгій і тяжкій недузї в Любянках коло Збаража в 53 році житя а 28-ім сьвященєства. В. є. п.

Телеграми.

Відєнь 9. жовтня. Цїсар повернув з ловів з Мірцстегу. В недїлю приїжджають до Відня мін. Банфі і Люкач для остаточного норїшеня вспільних видатків.

Відєнь 9. жовтня. Засіданє з пятниці проминуло сунокійно. Вибрано комісію для розглянєня справи Іро-Грегоріє. Обом послам ухвалила палата на основі справозданя комісії нагану: Ірови одноголосно а Грегорієви з лагодячим додатком.

Париж 9. жовтня. Прибув тут король бельгійський incognito. Задержить ся три дни і відвідає Фора. Бюджетова комісія відкинула проєкт підвишеня контингєнту войска, але палата має ще раз вислухати справозданя міністра війни.

в цілім того слова значіню успішне
средство против хєроби зубів
і невральгії.

Цїна флакону 35 кр.

Головний склад в аптїці

161 70—?

Жигм. Рукєра

під „Срібним орлом“ у Львові.

Альгофон,

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ

і опроцентовує їх по

4¹/₂% на рік.

АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель)

приймає передплату на всі часописи у всяких языках і доставляє їх до дому без всякої доплати.

К о ж д а християнська родина

повинна замовити собі і купити як най-
скорше побудований нами величавий
домовий вівтар,

**св. капличку з механічною
музикою,**

котру лиш задля великого складу від-
ступаємо за ціну до половини знижену,
лише за 10 зр. Ті св. каплички з му-
зикою є чаруючою хорошою окрасою для
кожного мешканця, кожної канцелярії,
кожної школи і т. д. і надають ся та-
кож знаменито на величаві подарунки.
Ми виробляємо ось такі 3 пієси: 1) Хри-
стос на хресті, 2) Марія з Люрд і 3) Пресв.
Родина. Фігури представлені пластично
на порцеляні і глині і укрешені вели-
чаво; ошклені з задивляючою хороши-
м малюнком представляє в готичнім або маврійським стилі вівтар і зображає
ріжних святих; обрешені бруднаті або золоті в стилі бароко а середина
виложена прехорошою тапетом або шовком. Величина є 80/120 см.
Глибина скринки 8 см. Музика грає по кождім накрученню 2 дуже
гарні церковні пієси і повторяє їх 7 разів. Каплички або домові ви-
тари є прехороші і ніхто не повинен жалувати малого видатку,
щоби справити собі і своїм потомкам на вічну пам'ятку сей сен-
саційно-величавий предмет, бо так дешево не прийде ся до такої
гарної річі.

Висилає ся лише залізницею за надіслану наперед готівку
або за післяплатою прямо через фабрику 136 8—20

Gebrüder Apfel, Wien I. Fleischmarkt 62.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконує мужеску, дам-
ску і діточу обув, та-
кож чоботи з холя-
вами для духовен-
ства по як найпри-
ступнійших цінах.

Рівнож приймає репарації калю-
шів. — З провінції вистане ста-
рий оказ на міру. 136 12—140

ФАБРИКА

Л. І Малевский

у Львові

улиця Вірменська ч. 12.

Поручає вироблювані в своїй
фабриці корки до бочок і бу-
тельок в найлучшій якості
і дешевші від заграничних,
також дерева коркові і кола
до мелення пшона, підшви
і дамські корочки.

138

2—10

основана в р. 1877.

Поважаний Пане Добродію!

З хемічного чищення Вашо-
го заведення єсьм дуже вдово-
лений і показував своїм зна-
комим, що їх дуже здивувало,
що з таких поплемлених убрань
можна зробити цілком як но-
ве. Дуже просим о Вашу адресу.

З глибоким поважанем
Йосиф Манастирский.

Посилаю ще одно убрание
до очищення і відновлення.

Перше віденьське

Хемічне Заведенє

чищення і відновлювання ці-
лих убрань

ШИМОНА ВАЙСА

улиця Коперника число 12.

142 12—15

1000

туток цигаретових за
1 зр. поручає фабри-
ка туток

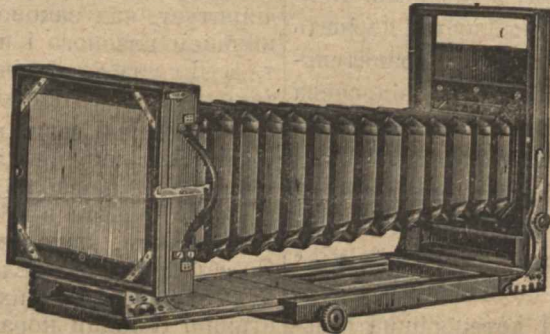
АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 туток ра-
вом опакowane і відсилка franco.

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводої фотографії
і для П. аматорів

поручає низше цін у всіх оір-
мах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на
складі. — Висилка на про-
вінцію відворотною поч-
тою виконує ся. — Найбіль-
ший і найдешевший склад
всіляких приборів до фо-
тографії. На жаданє ви-
позичає ся апарати до ве-
личини 24:30 (за винагородою 2% вартости апарату) з об'єктивами
Voigtlander'a, Steinheil'a, Goerz'a і т. д.

Едмунд Бродковский

Львів, ул. Баторого 22.

131 20—140

МАГАЗИН

ОБУ

РУДОЛЬФА АЧКЕВИЧА

виконує обув з добірного матеріялу
ших фасонів. — Обув дамська, мужеска,
веньства і непромакальна до польованя.

РОБІТНЯ

ВИ

у Львові, улица Сикстуска ч. 23
(стара почта)

тривало, елегантно, після найнові-
ї дитинна, спеціально для духо-

З провінції просить ся о старий оказ на міру.

123 18—22

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня

убрань жіночих

у Львові, Ринок ч. 25.,

(І. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з гу-
стом і елеганцією після найсвіжіших журналів.

CHRISTIAN MAHLKNECHT

ц. к. торгов. судом протоколована фірма

в Ст. Ульріх-Греден (St. Ulrich-Gröden)

В ТИРОЛЮ

поручає ся до церковних робіт з дерева як: престолів,
проповідальниць, св. статуй всякого рода і величини,
корпусів Христових, св. Гробів, Ясел в цілім урядженю,
Стаций до походів хрестних в плоскорізьбі в найдоклад-
нійшій виконаню і до всіх инших робіт входячих в об-
сяг церковних предметів виконуваних з дерева по най-
дешевших цінах.

Ілюстровані цінники, рисунки і кошториси на
жаданє даром.

Листи поручаючі:

Пане Малькнехт!

На Ваше запитанє, чи я вдовольний виконанєм замовленої
у Вас статуї Серця Ісуса так що до точности як також що до
речиння, замість відповіди уважаю моїм обовязком зложити Вам
подяку за вірне і помислове представленє фігури взагалі, як та-
кож за гармонійне і штучне виконанє в подробицях і за хороше
і повне смаку прикрашенє єї.

У Львові

Владислав Гіцьневич,
р. кат. парох.

Високоповажаний Пане!

Яко любитель штуки мушу виразити Вам моє цілковите
признанє за доставлених для мого костела «пять» статуй при-
родної величини, іменно: св. Йосифа з дитям, Серце Ісуса,
Непорочну Матер Божу і ин., бо ті визначають ся не лиш
артистичним виконанєм, але також незвичайно приступними цінами.
Могу Вас проте всім любителям штуки як найлучше по-
ручити.

З високим поважанем

Йосиф Ленартович,
парох в Любчі коло Йодлова (Галичина).

9 4—4